

# Půl milionu korun. Tolik vlastizrádce Rakušan schválil, že zaplatíme za každého migranta, kterého nechceme, potvrdil známý český právník

- editor007 | 9. března 2024

**ČESKO: Právník Robert Kotzian, který se v posledním roce specializuje na analýzu migračního paktu, varuje před povinnými kvótami, které jsou v paktu de facto zaneseny. „Je to schováno pod tím evropským byrokratickým novojazykem pod pojmem povinná solidarita,“ vysvětloval Kotzian, že teoreticky bude muset Česká republika každoročně přijmout stovky migrantů. „Takže tam ty povinné kvóty de facto jsou,“ uvedl Kotzian na Rádiu Prostor.**

Kotzian na Radiu Prostor vysvětloval, že migrační pakt obsahuje povinné kvóty, které jsou skryté v evropském byrokratickém novojazyku pod termínem „povinná solidarita“. Kotzian popsal celý proces povinné relokace migrantů, který je obsažen v migračním paktu. Tomu se brněnský právník věnuje poslední rok a rozložil ho zcela detailně, jak to podle něj měli udělat novináři z velkých médií.

„Klíčový je mechanismus solidarity pro sdílení migrační zátěže mezi jednotlivými zeměmi. A ten se naoko tváří, že si jednotlivé strany budou moci vybírat mezi takzvanou relokací, kdy budou přijímat jednotlivé migranty, nebo se budou z toho vyplácet, kdy za každého nepřijatého migranta zaplatí 20 tisíc euro (půl milionu korun),“ říká Kotzian veřejně známou věc, která ale má skryté háčky.

„Nicméně ten migrační pakt současně stanovuje, že ročně takto musí být přerozděleno nejméně 30 tisíc migrantů. A pochopitelně tedy vyvstává otázka, co se bude dít, když ty státy nebudou chtít takový počet lidí převzít a všechny by se snažily jen vyplácet. Navíc toto je počet minimální a každý rok by se měla stanovovat nová kvóta, kterou bude navrhopvat Evropská komise, a to klidně může být až sto tisíc lidí,“ varuje Kotzian.

Pokud by se tedy nepodařilo všechny migranty relovat, přijde na řadu další mechanismus. „To už jsou faktické kvóty, kdy 60 % z určeného počtu (takže třeba z hypotetických 100 tisíc je to 60 tisíc) se tito migranti přerozdělí podle jiného klíče a dojde k přerozdělení žádostí o azyl na nějaký konkrétní stát. Na Českou republiku by z toho připadala 2 %, což může být několik set migrantů a my bychom museli řešit jejich žádost o azyl. A co je nejhorší, s tou žádostí o přemístění do té země putuje i konkrétní migrant,“ vysvětluje právník.

„Takže ano, vlastně nejsou povinné relokace, jak tvrdí ministr Rakušan, ale pokud se členské státy nedohodnou na relokaci určeného počtu migrantů, tak nastoupí tento mechanismus, což v jednoduchosti znamená, že se jen vymění pořadí. U relokací se nejprve přijme migrant a pak se řeší jeho žádost, u toho náhradního mechanismu je to nejprve žádost a poté migrant. Ale výsledek je stejný,“ má jasno Kotzian.

Podle Kotziana je současná podoba migračního paktu ještě horší, než snaha EU přerozdělit na základě povinných kvót v roce 2015 120 tisíc migrantů. „Tehdy šlo o jednorázovou akci, které se za Českou republiku na půdě EU postavila vláda Bohuslava Sobotky, zatímco současné řešení migrace má mít dlouhodobou platnost,“ upozorňuje právník.

Kotzian varuje zejména před tím, že není stanovena maximální hranice, a tak by klidně mohlo jít i o 100 tisíc relokováných migrantů ročně. „V tom mechanismu je stanovena jen ta minimální hranice, to je těch 30 tisíc, ale není tam stanovena nejvyšší hranice, kolik se může přerozdělovat migrantů. Tady je potřeba říci, že ten migrační pakt bude fungovat motivačně, protože migranti budou vědět, že 30 tisíc lidí se umístit musí povinně vždy. A každý si tak bude myslet, že on by se mohl vejít do těch 30 tisíc nebo do ještě vyššího čísla, které stanoví EK,“ varuje Kotzian na Rádiu Prostor.

Kotzian tvrdí, že ministr vnitra Rakušan toto musí dobře vědět, protože současný migrační pakt se v největší míře připravoval za českého předsednictví. „A jelikož agenda migrace patří pod ministerstva vnitra, Rakušan tak vlastně předsedal tomu orgánu, který to celé aktivně řešil. Takže Rakušan musí dobře vědět, co ten migrační pakt obsahuje. A kdyby to nevěděl, tak to je snad ještě horší, vždyť je to ministr vnitra,“ nechápe Kotzian.

Je to podle něj i selhání českých mainstreamových médií, že se o této problematice více nepíše, není více medializovaná a nikdo se těch odpovědných politiků neptá. „To, že česká vláda, ačkoliv přes Víta Rakušana ten pakt vlastně připravovala, se nakonec při hlasování o paktu zdržela, je podle mě dán odporem ODS k této věci,“ komentuje Kotzian fakt, že se Česko při klíčovém hlasování nakonec zdrželo.

Migrační pakt podle Kotziana nic nevyřeší, problém s migrací je třeba řešit jinak. „Relokace je špatně a deportace se nedaří, jedinou možností, jak se Evropa může migraci bránit, jsou fyzické bariéry v podobě plotů, jako například vybudovalo Polsko v době vlády premiéra Morawieckého na polsko-běloruské hranici. Protože v Evropě je za ta desetiletí tak přebujelá lidskoprávní sféra, která zcela ovlivňuje evropské právo, že jakmile se ten migrant dostane fyzicky do Evropy, už se ho téměř nemůžeme legálně zbavit. Ty návraty se nedaří a jediným řešením je opravdu to, aby se na území Evropy ti lidé vůbec nedostali, to je nejúčinnější forma obrany. Ale to se těžko provádí na Středozemním moři,“ uvědomuje si Kotzian.

Zde jsou totiž navíc velmi aktivní politické neziskové organizace. „Ty často přijdou na ty čluny dokonce dříve než pobřežní stráž a jsou tam někde už od lybijských břehů a dovezou ty migranty k evropským břehům. Ty politické neziskové organizace disponují finančními zdroji mnohdy neznámého původu, technikou, loděmi a často vítězí v mnohdy absurdních lidskoprávních sporech, na jejichž konci jsou verdikty, které umožňují nelegálním migrantům usídlit se na evropském kontinentu,“ upozorňuje Kotzian a dává příklady.

„Neziskovky totiž často žalovaly státy jako Itálie, které zachytávaly migrantské lodě a vracely je zpět do Afriky. No a Evropský soud v roce 2012 rozhodl, že když Itálie převzala kontrolu nad těmi loděmi, tak tím pádem se ti lidé vlastně dostali pod ochranu evropské jurisdikce a lidskoprávních předpisů. Takže pobřežní stráž vlastně nejsou oprávněny odtahovat ty migrantské lodě,“ vysvětluje právník.

Kotzian je také skeptický, že by se Česká republika mohla vyhnout povinnému přijímání migrantů z Afriky a blízkého Východu kvůli výjimce pro země, které přijaly statisíce uprchlíků z Ukrajiny. „Ta dočasná ochrana Ukrajinců jednou skončí, ale migrační pakt je trvalý. Navíc to, že jsou u nás uprchlíci z Ukrajiny je jenom 1 z 27 bodů, ve kterých Evropská komise jednotlivé státy posuzuje, zda mohou dostat výjimku,“ říká Kotzian.

Jedinou možností občanů, jak případně zvrátit současnou podobu migrační politiky EU, jsou podle něj volby a vyjádření občanského postoje například v blížících se volbách do Evropského parlamentu. „Než definitivně vstoupí ten pakt v platnost, bude to trvat ještě tak dva roky, a to je doba, kdy by se to mohlo podařit ještě zvrátit,“ dodává v rozhovoru pro Rádio Prostor Kotzian.

ZDROJ: Radio Universum/PL